

Med hensyn til betalingens størrelse er der som udgangspunkt ingen begrænsning for, hvor stor en betaling vejbestyrelsen kan kræve for særråden over de offentlige vejarealer. I hvilket omfang en kommune mod vederlag ønsker at stille de offentlige vejarealer til rådighed for forskellige private formål er som udgangspunkt en politisk vurdering. Det samme gør sig gældende for vederlagets størrelse.

Trafikministeriet har i 1991 i en udtalelse til Folketingets Ombudsmand givet udtryk for ministeriets retsopfattelse. Den klagende advokat trak sin klage tilbage, og Ombudsmanden henlagde sagen uden at tage stilling til ministeriets retsopfattelse.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at Trafikministeriet tidligere overfor Københavns Kommune har tilkendegivet, at ministeriet i forbindelse med kommende lovændringer i vejlovgivningen vil overveje spørgsmålet om udtrykkelig lovhjemmel til at opkræve afgifter for særråden over det offentlige vejareal.

Spm. nr. S 1688

Til statsministeren (19/2 01) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil statsministeren oplyse om, på hvilket juridisk grundlag tidligere statsminister Poul Schlüter har truffet aftale med Færøernes lagmand om rettigheder over den færøske undergrund og redegøre for, med hvilken hjemmel sådanne aftaler er indgået?«

Begrundelse

Spørgeren finder, at der mangler oplysninger, der kan dokumentere indholdet af og hjemlen til de aftaler, der ifølge dagspressen er indgået mellem tidligere statsminister Poul Schlüter og Færøernes lagmand om rettigheder til den færøske undergrund.

Spørgeren beder derfor om at få oplyst, på hvilket juridisk grundlag sådanne aftaler kan indgås, og hvilken bemyndigelse – herunder fra lovgivningsmagten – der kræves for at sikre sådanne aftalers gyldighed.

I det konkrete tilfælde ønskes også statsministerens vurdering af, om den omdiskuterede aftale er juridisk forpligtende for Danmark, og

hvilke muligheder Danmark har for at frigøre sig fra aftalen, f.eks. hvis forudsætningerne er væsentligt ændret f.eks. som følge af manglende legitimation eller bemyndigelse.

Svar (5/3 01)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til brug for besvarelsen af spørgsmål nr. 9 (Alm.del- bilag 33) fra Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg har Justitsministeriet udarbejdet et notat om forholdet mellem grundloven og den daværende regerings aftale af 22. december 1992 med Færøernes landsstyre om råstoffer i undergrunden.

Justitsministeriets notat af 28. februar 2001, der den 28. februar 2001er fremsendt til Folketingets 21-mands udvalg vedrørende Færøerne, af hvilket spørgeren er medlem, som svar på udvalgets spørgsmål nr. 7 (Alm.del- bilag 49), indeholder følgende sammenfatning:

»Den daværende regerings aftale af 22. december 1992 med Færøernes landsstyre om råstoffer i undergrunden er udformet i overensstemmelse med hjemmestyreløven for Færøerne fra 1948.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der ikke grundlag for at antage, at den daværende regering med aftalen fra 1992 har overladt beføjelser til hjemmestyret på Færøerne i videre omfang, end grundloven giver mulighed for.

Det må efter Justitsministeriets opfattelse endvidere antages, at den daværende regering ikke har været forpligtet til at indhente samtykke fra Folketinget i forbindelse med indgåelsen af den pågældende aftale.«

Jeg kan henholde mig til det af Justitsministeriet anførte. Notatet vedlægges for god ordens skyld. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 1689

Til statsministeren (19/2 01) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvordan forholder aftalen mellem Danmark og Færøerne sig til fordeling af indtægter ved udvinding af olie fra den færøske undergrund i forhold til grundlovens bestemmelse om suverænitetsafgivelse?«